

Potruga za dobrim i opakim čovjekom

Jednoga je dana Avatar Krišna poželio ispitati mudrost svojih prijatelja. Pozvao je najprije kralja Duryodanu, vladara na glasu s okrutnosti i sitnodušja. U njegovu su kraljevstvu podanici životarili u strahu.

Reče Krišna Duryodani:

„Pođi svijetom i pronađi mi jednoga uistinu dobrog čovjeka.“

„Da, gospodine“, odgovori Duryodana, i krene na put. Obilazeći svijet, susreo je razne ljude, razgovarao s mnogima, potrošio silno vrijeme, a sve da bi se vratio s viješću kako nigdje nije našao traženoga čovjeka.

„Gospode, svi su ljudi sebični i opaki. Žalim, nisam našao onakvoga, kakvog si poželio.“

Krišna otpusti Duryodanu, i pozove drugoga kralja, Dharmarađu. Dharmarađa bijaše vladar poznat sa svoje velikodušnosti i blagodatnosti. Njegovi su ga podanici voljeli.

„Kralju“, reče Krišna, „želio bih da podeš svijetom i pronađeš jednoga uistinu opakoga čovjeka.“

„Da, gospodine“, reče Dharmarađa, i krenu na put. Obilazeći svijet, susretao je razne ljude, razgovarao s mnogima, potrošio silno vrijeme, a sve da bi se vratio s viješću kako nigdje nije naišao na traženoga čovjeka.

„Gospode, nisam mogao ispuniti tvoju želju“ reče kralj skrušeno. „Jer susretao sam ljude, koji su zavedeni, brzopleti, i zasljepljeni, ali nigdje na naidoh na uistinu opakoga čovjeka. Svi, koje sam susreo, dobri su u srcu, usprkos njihovim manama!“

(Iz Mahabharate, prevela Vesna Krmpotić)